Que eſt igitur iuſticia qua victus ē di-
q abolus? Que: niſi iuſticia ieſu xp̄i? ꝛ
quō victus eſt. q: cū in eo nihil mor
te dignū inueniret: occidit eū tñ. Et vtiq̄ iu-
ſtū eſt vt debitores q̄s tenebat liberi dimittā-
tur in eū credētes quē ſine vllo debito occidit
h̄ eſt ꝙ iuſtificari dicimus in xp̄i ſanguine. ſic
quippe in remiſſionē pctōꝝ nr̄oꝝ innocēs ſan
guis ille effuſus eſt. Vñ ſe dicit in pſalmis: in
Ps. 87. mortuis liber. Solus eñ a debito mortis: li-
ber eſt mortu⁹. Hinc ꝛ in alio pſalmo dic̄. que
Ps. 68. nō rapui tūc exoluebāt. rapinā volēs intelli-
gi pctm̄: q: vſurpatū eſt ꝯtra licitū. Vñ ꝑ os
etiā carnis ſue ſicut in euāgelio legitur dicit.
Joh. 14. Et ecce venit ꝑnceps mūdi h⁹: ꝛ in me nihil i
ueniet. i. nullū peccatū. ſ; vt ſciant oēs inquit
q: volūtatē pr̄is mei facio: ſurgite eam⁹ hinc
Et ꝑgit inde ad paſſionē vt ꝓ debitorib⁹ nob̄
qd̄ ipe nō debebat exolueret. Nunq̄d iſto iu-
re equiſſimo diabolus vinceret̄: ſi potētia cri-
ſtus cū illo agere nō iuſticia voluiſſet ſed poſt
poſuit qd̄ potuit vt ꝑus ageret qd̄ oportuit. id̄
aūt illū eſſe opus erat ꝛ hoīem ꝛ deū. Niſi eñ
hō eſſet nō poterat occidi. Niſi ꝛ deus eſſ; nō
crederet̄ noluiſſe qd̄ potuit ſ; non potuiſſe qd̄
voluit. Nec ab eo iuſticiā potētie prelatam fu
iſſe: ſed ei defuiſſe potētiam putarem⁹. Nunc
vero hūana ꝓ nob̄ paſſus eſt. q: hō erat: ſed ſi
voluiſſet etiā h̄ non pati potuiſſet. q: de⁹ erat
Ideo gratior facta eſt in hūilitate iuſticia. q̄a
poſſet ſi noluiſſet hūilitatē nō ꝑpeti tāta in di-
uinitate potētia: ac ſic a moriēte tam potente
nobis mortalib⁹ ipotentib⁹ ꝛ cōmēdata eſt iu
ſticia ꝛ ꝓmiſſa potētia. Horꝝ eñ duorꝝ vnū fe-
cit moriēdo: alterꝝ reſurgēdo. Quid eñ iuſti⁹
q̄ vſq; ad mortē crucis ꝓ iuſticia ꝑuenire. Et
q̄d potētius q̄ reſurgere a mortuis: ꝛ in celu;
cū ipa carne in q̄ eſt occiſ⁹ aſcēdē? Et iuſticia
ḡ ꝑus: ꝛ potētia poſtea diabolū vicit. Juſticia
ſc; q: nullū pctm̄ habuit: ꝛ ab illo iniuſtiſſime
eſt occiſus. potētia xp̄o: q: reuixit mortu⁹: nun
q̄ poſtea moritur⁹. S; potētia diabolū viciſſ;
ēt ſi ab illo ñ potuiſſ; occidi q̄uis maior̄ ſit po
tētie ēt ipam mortē vincē reſurgēdo q̄ vitare
viuēdo. S; aliō ē ꝓpt̄ qd̄ iuſtificamur i xp̄i ſā-
guie: cū ꝑ remiſſionē pctōꝝ eruimur a diabo-
li poteſtate: h̄ ad id ꝑtinet qd̄ a xp̄o iuſticia di-
abolus vincit̄ nō potētia. Ex infirmitate q̄p-
pe quā ſuſcepit in carne mortali: nō ex imor-
tali potētia crucifixus eſt xp̄s: de q̄ tñ infirmi-
1. Cor. 1 tate ait apl̄us. Qd̄ infirmū ē dei: forti⁹ ē hoīb⁹

In q̄ ſit diabol⁹ vict⁹ a xp̄o. Ca. XV

Non ē itaq; difficile videre diabolum
n victū: qñ qui ab illo occiſus eſt reſur
rexit. Illud eſt maius ꝛ ad intelligendū ꝓfun
dius: videre diabolū victū qñ ſibi viciſſe vide
bat̄. i. qñ xp̄us occiſus eſt. Tūc eñ ſanguis il-
le qm̄ eius erat qui nullū habuit oīno pecca-
tū ad remiſſionē noſtrorꝝ fuſus eſt peccatorꝝ:
vt q: eos diabolus merito tenebat: quos pec
cati reos cōditione mortis obſtrinxit: hos ꝑ
eum merito dimitteret quē nullius peccati re
um imerito pena mortis affecit. hac iuſticia vi
ctus ꝛ hoc vinculo vinct⁹ eſt fortis vt vaſa ei⁹
eriperent̄: que apud eū cū ipo ꝛ angelis eius
fuerūt vaſa ire: ꝛ in vaſa miſicordie verterē-
tur. Hec quippe v̄ba ipius dñi noſtri ieſu chri-
ſti de celo ad ſe facta cū primū vocatus ē: nar-
rat apl̄us Paulus. Nam inter cetera q̄ audi-
uit etiā hoc ſibi dictū loquit̄. Ad h̄ eñ tibi ap
parui vt cōſtituā te miniſtrū ꝛ teſtem eoꝝ q̄ a
me vides: quibus etiā ꝓ eo tibi liberans te de
ppl̄o ꝛ de gentibus in quas ego mitto te ape-
rire oculos cecoꝝ: vt auertant̄ a tenebris ꝛ a
poteſtate ſathane ad deū: vt accipiant remiſ-
ſionem peccatorum ꝛ ſortem que in ſanctis:
ꝛ fidem que in me eſt. Unde ꝛ exhortans idē
apl̄us credentes: ꝛ ad gratiarūactiōem deo Col. 1.
patri: qui eruit nos inquit de poteſtate tene-
brarum: ꝛ tranſtulit in regnū filij caritat̄ ſue:
in quo habemus redemptiōem in remiſſionē
peccatorum. In hac redemptione tanq̄ pre-
cium ꝓ nobis dat⁹ eſt ſanguis chriſti: quo ac-
cepto diabolus non ditatus eſt ſed ligatus vt
nos ab eius nexibus ſolueremur. Nec quen:
q̄ ſecum eorum quos chriſtus ab omni debi-
to liber indebite fuſo ſuo ſanguine redemiſſ;
peccatorꝝ retibus inuolutum traberet ad ſe-
cunde ac ſempiterne mortis exitium: ſed ha-
ctenus morerentur ad chriſti gratiam ꝑtinen
tes: precogniti ꝛ predeſtinati ꝛ electi ante cō
ſtitutiōem mundi: quatenus ꝓ illis ipſe mor- 1. Pe. 1.
tuus eſt chriſtus: carnis tantum morte nō ſpi
ritus.

Ad quam vtilitatem fidelium renatorum
mala que per originale peccatum ſunt cōtra-
cta: conuerſa ſint. Capitulum. XVI.

Quamuis enim ꝛ ipa mors carnis de
q peccato primi hominis originaliter
venerit: tamē bonus eius vſus glo-
rioſiſſimos martyres fecit. Et ideo non ſolū
ipſa: ſed omnia ſeculi huius mala dolores: la-
boreſq; hominū q̄q̄ de peccatorum: ꝛ maxie
de peccati originalis meritis veniant: vñ fa-
cta eſt ꝛ ipa vita vinculo mortis obſtricta: ta-
men ꝛ remiſſis peccatis remanere debuerūt:
cum quibus homo pro veritate certaret: et
vnde exerceretur virtus fidelium: vt nouus